

บทวิเคราะห์ต่อร่างพระราชบัญญัติ NPO และหลักการพื้นฐานทั้ง 8 ประการ

สถาบันระหว่างประเทศเพื่อองค์กรไม่แสวงหากำไร (“ICNL” หรือ “สถาบันฯ”) และสมาพันธ์องค์กรไม่แสวงหากำไรสากลว่าด้วย FATF (“สมาพันธ์”) มีความกังวลอย่างยิ่งต่อร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติงานขององค์กรภาคประชาสังคม (“ร่างพระราชบัญญัติฯ”) ซึ่งได้รับความเห็นชอบโดยคณะรัฐมนตรีเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2564 ตลอดจนหลักการทั้ง 8 ประการซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบและมอบต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ครั้งที่สอง ขณะที่ร่างพระราชบัญญัติฯ

กำหนดมาตรการควบคุมตรวจสอบการทำงานของภาคองค์กรไม่แสวงหากำไรไว้อย่างเข้มงวดและเสี่ยงต่อการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศจำนวนมาก หลักการพื้นฐานทั้ง 8 ประการกลับอาศัยเหตุเกี่ยวกับการต่อต้านการฟอกเงิน (AML) และการต่อต้านการก่อการร้าย (CT) เพื่อสนับสนุนบทบัญญัติที่ยังเป็นปัญหาอยู่มาก หลักการพื้นฐานทั้ง 8 กลับยังไม่ได้อ้างอิงจากแนวทางพิจารณาจากฐานความเสี่ยง (risk-based approach) และหากถูกนำมาบังคับใช้ในร่างพระราชบัญญัติฯ อาจนำมาซึ่งการบังคับใช้เงื่อนไขอันเป็นภาระและยากลำบากแก่ภาคประชาสังคม ตลอดจนลดทอนศักยภาพในการดำเนินกิจการโดยอิสระ

ร่างพระราชบัญญัติ

รัฐบาลไทยได้จัดการทำประชาพิจารณ์ต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ในเดือนมีนาคม 2021 โดยอาศัยร่างพระราชบัญญัติสองฉบับ ฉบับแรกได้แก่ร่างที่เสนอโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาและฉบับที่สองได้แก่ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาสังคมซึ่งถูกเสนอโดยกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติตลอดจนภาคประชาสังคมจำนวนมากรวมทั้งตัวสถาบันฯเอง ได้นำส่งความเห็นต่อร่างฉบับของคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยได้นำเสนอข้อกังวลจำนวนมากต่อบทบัญญัติในร่างกฎหมายดังกล่าวทั้งนี้ ข้อกังวลโดยสังเขปนั้นรวมถึง:

การรวมกลุ่มไม่สามารถทำได้หากไม่ได้ทำการขึ้นทะเบียนและอาจต้องรับโทษทางอาญา

ร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ขยายนิยามองค์กรไม่แสวงหากำไรให้รวมถึงการรวมกลุ่มแบบไม่เป็นทางการและกำหนดให้องค์กรไม่แสวงหากำไรต้องขึ้นทะเบียนกับกระทรวงมาไทยโทษทางอาญาในกรณีฝ่าฝืนข้อกำหนดเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนรวมถึงโทษจำคุกสูงสุด 5 ปี และ/หรือ ทัณฑ์ปรับ 100,000 บาท (ประมาณ 3200 เหรียญสหรัฐ) การบังคับขึ้นทะเบียนประกอบกับนิยามขององค์กรไม่แสวงหากำไรที่กว้างเกินไปย่อมบั่นทอนประสิทธิภาพการกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหากำไร และเปิดช่องอันตรายให้รัฐบาลสามารถดำเนินการใดๆโดยมิชอบ ทั้งยังเป็นการขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติฯ ให้อำนาจในการแทรกแซงกิจการพร้อมกับเงื่อนไขการจัดทำรายงานที่เป็นภาระมากเกินไป

ร่างพระราชบัญญัติฯให้อำนาจนายทะเบียนเข้าไปยังสำนักงานขององค์กรไม่แสวงหากำไรเพื่อตรวจสอบ “การใช้เงินและทรัพย์สิน” และสามารถยึดข้อมูลการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์โดยปราศจากข้อสงสัยทางอาญาหรือขั้นตอนคุ้มครองทางกฎหมาย ทั้งร่างกฎหมายดังกล่าวยังกำหนดเพิ่มเติมให้องค์กรไม่แสวงหากำไรทั้งหมดต้อง “เปิดเผยแหล่งที่มาและจำนวนเงินสนับสนุนหรือทรัพย์สินที่ใช้ในการดำเนินกิจการในแต่ละปี” รวมถึงรายละเอียดการนำส่งคืนภาษีประจำปี โดยไม่จำแนกว่าองค์กรนั้นมีขนาดหรือรายได้เท่าใด การที่กฎหมายกำหนดในลักษณะเช่นนี้จึงเปิดโอกาสให้รัฐบาลเข้าแทรกแซงกิจการของภาคประชาสังคมโดยไม่มีเหตุอันควรและอาจทำให้ภาคประชาสังคมต้องรับภาระในการจัดทำรายงานแทนที่จะดำเนินกิจการของตนและยังทำให้การช่วยเหลือในสถานการณ์ โควิด-19 ถูกล่าช้าด้วยงานธุรการ

ร่างพระราชบัญญัติฯมอบอำนาจในการควบคุมและกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหากำไรไว้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอย่างเต็มที่

ร่างพระราชบัญญัติฯให้อำนาจการกำกับดูแลองค์กรภาคประชาสังคมไว้กับกระทรวงมหาดไทยและกรมการปกครอง การที่กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ดำเนินนโยบายหลักเกี่ยวกับความมั่นคงภายในทำให้กระทรวงดังกล่าวไม่เหมาะสมในการกำกับดูแลภาคประชาสังคมการขาดความเชี่ยวชาญที่จำเป็นอาจส่งผลเสียต่อภาคประชาสังคมและเป็นการบั่นทอนความพยายามของภาคประชาสังคม/ชุมชนในการแก้ไขปัญหาสังคมไปในตัว

ร่างพระราชบัญญัติฯกำหนดข้อห้ามไม่ให้องค์กรไม่แสวงหากำไรสามารถเข้าถึงแหล่งทุนจากต่างประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติฯกำหนดให้องค์กรไม่แสวงหากำไรสามารถรับเงินหรือทรัพย์สินจากองค์กรที่มีได้จดทะเบียนในไทยหรือบุคคลที่มีได้มีสัญชาติไทยสำหรับ “กิจกรรมในประเทศเท่านั้น” ได้ รัฐบาลได้ออกกฎหมาย “ได้” รับอนุญาตจากรัฐมนตรี “บทบัญญัติดังกล่าวมอบดุลยพินิจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอย่างเต็มที่ในการอนุญาตหรือปฏิเสธเงินทุนจากต่างชาติ บทบัญญัติเช่นนี้จึงขัดแย้งกับสิทธิในการรวมกลุ่มเป็นสมาคมซึ่งรวมถึงการสามารถเข้าถึงแหล่งทุนไม่ว่าจะเป็นภายในหรือต่างประเทศ นอกจากนี้ ข้อห้ามดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับ คำแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (FATF) ซึ่งกำหนดให้มาตรการในการกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหากำไรต้องเป็นไปอย่าง “ได้สัดส่วน” และ “สอดคล้องกับเป้าประสงค์” พร้อมอนุญาตให้ “การดำเนินกิจกรรมไม่แสวงหากำไรโดยชอบด้วยกฎหมายสามารถเติบโตต่อไปได้”

ร่างพระราชบัญญัติฯไม่มีขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งต่างๆรวมทั้งกรณีถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน

ร่างพระราชบัญญัติฯไม่กำหนดกระบวนการในการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนรวมถึงการสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียน ดังนั้นหากมีการละเมิดบทบัญญัติใดๆแม้ว่าเป็นความผิดเล็กน้อยเพียงใดก็ตามก็อาจนำมาซึ่งการยกเลิกหรือเพิกถอนการขึ้นทะเบียนขององค์กรไม่แสวงหากำไรได้ ทั้งนี้ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ การยกเลิกทะเบียนเป็นการจำกัดเสรีภาพในการรวมกลุ่มกันเป็นสมาคมอย่างร้ายแรงที่สุดซึ่งจะสามารถทำได้เมื่อมีอันตรายที่ชัดเจนและใกล้จะมาถึงอันส่งผลต่อการละเมิดกฎหมายของรัฐอย่างรุนแรงเท่านั้น

หลักการ 8 ประการ

เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน คณะรัฐมนตรีไทยมีมติเห็นชอบหลักการ 8 ประการ โดยเปิดรับฟังความเห็นตลอดเดือนกรกฎาคมเพื่อให้คณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งกำลังจัดเตรียมร่างพระราชบัญญัติฯ ชุดที่สองนำมาพิจารณาประกอบการร่างต่อไป แม้หลักการซึ่งผ่านการเห็นชอบเหล่านั้นจะอ้างว่าตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ‘มาตรฐานสากล’ เกี่ยวกับ NPO และการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน / การต่อต้านการก่อการร้าย โดยอ้างถึงคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (FATF) และกลุ่มต่อต้านการฟอกเงินเอเชียแปซิฟิก และท่าทางสถาบันฯ และสมาชิกอื่น ๆ กังวลว่าหลักการดังกล่าวยังคงมีความคลุมเครือและมีใช้ส่วนหนึ่งของบรรทัดฐานสากลว่าด้วยการสมาคมโดยเสรี หรือเป็นไปตามข้อแนะนำข้อที่ 8 ตามแนวปฏิบัติของ FATF แต่อย่างไรก็ตาม โดยรัฐบาลไทยได้เคยทำการประเมินความเสี่ยงระดับชาติในปี 2555 และ 2559 ซึ่งพบระดับความเสี่ยงแตกต่างกันไปตามภูมิภาคของประเทศและตามประเภทของ NPO ซึ่งหมายความว่า การใช้มาตรการเดียวกันสำหรับ NPO ทั้งหมดเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ทั้งยังไม่เป็นที่ชัดเจนว่าในกระบวนการประเมินความเสี่ยงนี้ NPO ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปรึกษาหารืออย่างน้อยเพียงใด¹ และรายงานการประเมินร่วมกันของประเทศไทย (MER) ประจำปี 2560 ยังได้อาศัยการประเมินประจำปี 2559 ขณะที่ข้อแนะนำ FATF ข้อที่ 8 พร้อมด้วยบันทึกการตีความ (IN) ได้ถูกแก้ไขในช่วงฤดูร้อนปี 2559 จึงเป็นไปได้ที่ผู้จัดทำประเมินและ ตัว MER อาจไม่ได้เป็นไปตามมาตรฐาน NPO ที่แก้ไขใหม่

1. หลักการข้อที่ 1 – “การจดทะเบียนและการเปิดเผยข้อมูลการจดทะเบียน, “ เนื่องจากปัจจุบันยังมีองค์กรไม่แสวงหากำไรจำนวนมากที่ไม่ได้จดทะเบียน และควรมีบทลงโทษที่เพียงพอและเหมาะสม”² แนวทางในการบังคับจดทะเบียนสำหรับองค์กรที่ไม่แสวงหารายได้หรือผลกำไรมาแบ่งปัน (NPO) และการลงโทษสำหรับองค์กรที่ไม่ได้จดทะเบียนนั้นขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อแนะนำที่ 8 ของมาตรฐาน FATF เองก็สนับสนุนความคิดเช่นนี้โดยระบุว่า “องค์กรที่ไม่แสวงหารายได้หรือผลกำไรมาแบ่งปันอาจต้องได้รับใบอนุญาตหรือต้อง จดทะเบียน” แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงที่พบเป็นรายกรณีเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องบังคับให้ต้องจดทะเบียนแต่อย่างไร³ ข้อโต้แย้งใดๆที่ว่า NPO ทั้งหมดนั้นมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ หรือการปฏิบัติต่อภาคส่วน NPO ทั้งหมดบนมาตรฐานเดียวกันจึงไม่สอดคล้องกับแนวทางของ FATF ซึ่งสนับสนุนประเมินจากฐานความเสี่ยง (Risk based approach) ตามนัยของคำแนะนำทั้งหมด 40 ข้อ
2. หลักการข้อที่ 2 – “การเก็บรักษาวัตถุประสงค์ของกิจกรรมขององค์กรไม่แสวงหากำไร และชื่อบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุม และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากไม่ชัดเจนว่าข้อมูลดังกล่าวมีอยู่และสามารถเข้าถึงได้โดยสาธารณะ” ความคิดที่ว่า NPO มักจะปกปิดวัตถุประสงค์ ดังนั้นจึงต้องเปิดเผยชื่อของบุคคลที่เป็นกรรมการหรือผู้รับผิดชอบ ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ นั้น ดู จะ มี ผล มา จาก ความ ไม่ ไว้วางใจ ใน ภาค NPO

¹ กลุ่มต่อต้านการฟอกเงินเอเชียแปซิฟิก (APG), การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย: ประเทศไทย, รายงานการประเมินร่วมกัน, ธันวาคม 2560, น. 71.

² หลักการเหล่านี้มาจากคำแปลของหลักการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของคณะรัฐมนตรีไทย (AMLO) ซึ่งจัดทำโดยพันธมิตรท้องถิ่น

³ บันทึกการตีความข้อแนะนำ FATF ข้อที่ 8, ย่อหน้า 6. (b) (i).

และยังแสดงถึงความล้มเหลวในการรับรองสิทธิในความเป็นส่วนตัวของสมาคม⁴ องค์การที่ไม่ได้รับผลประโยชน์หรือเงินทุนที่สำคัญจากรัฐหรือสาธารณะ ตลอดจนไม่ได้มีการดำเนินกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสาธารณะควรมีสติธิในความเป็นส่วนตัว เช่นเดียวกันกับบุคคลธรรมดา

3. **หลักการข้อที่ 3** – “การจัดทำงบการเงินประจำปีที่แยกรายละเอียดของรายรับและรายจ่าย เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ไม่ครอบคลุมองค์กรไม่แสวงหากำไรจากต่างประเทศ” การกำหนดให้มีรายงานทางการเงินประจำปีอาจเหมาะสมกับองค์กรที่ไม่แสวงหารายได้หรือผลกำไร (NPO) บางประเภท เช่น องค์กรที่ได้รับผลประโยชน์จากรัฐสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำหรือมีการระดมทุนจำนวนมากจากสาธารณะอย่างไรก็ดีระบบที่ได้กั้นรอกมาอย่างตึงเครียดไม่มีเงื่อนไขบังคับให้ NPO ต้องยื่นรายงานกิจกรรมและสถานการณ์การเงินขององค์กรโดยละเอียด

4. **หลักการข้อที่ 4** – “การควบคุมการใช้เงินให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื่องจากยังไม่มีมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจของนายทะเบียนในการตรวจสอบ รวมถึงอำนาจในการสอบบัญชีตามมาตรฐาน และการตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้มีการใช้จ่ายเงินไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่” หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบดูแล NPO ซึ่งจดทะเบียนแล้ว ควรมีช่องทางในการตรวจสอบหนังสือ บันทึก และกิจกรรมของ NPO ในช่วงเวลาทำการปกติ โดยต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าอย่างเพียงพอ ในขณะเดียวกันก็ควรมีการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐใช้ข้ออ้างในการตรวจสอบเพื่อรวบรวมข้อมูลของบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป มาตราฐาน FATF กำหนดให้ การตรวจสอบใด ๆ ต่อ NPO เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาว่า การใช้จ่ายเงินไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ต้องพิจารณาตรวจสอบจากความเสี่ยงที่พบเท่านั้น⁵

5. **หลักการข้อที่ 5** – “มาตรการยืนยันตัวตนผู้รับประโยชน์และการจัดเก็บเอกสารแสดงตนของผู้บริจาค เนื่องจากไม่มีกฎหมายกำกับดูแลเรื่องดังกล่าว และไม่มีกระบวนการที่ชัดเจนในการรับบริจาคจากต่างประเทศ” การรวมกลุ่มเป็นสมาคมใด ๆ ไม่ว่าจะจดทะเบียนหรือไม่ย่อมควรมีสติธิในการแสวงหาและจัดหาเงินทุนและทรัพยากรจากแหล่งทุนในประเทศ ต่างประเทศ และระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงบุคคลธรรมดา ธุรกิจ ภาคประชาสังคม รัฐบาล และองค์กรระหว่างประเทศ⁶ นอกจากนี้การจัดการการฟอกเงินและการก่อการร้ายไม่ควรถูกใช้มาเป็นข้ออ้างในการบ่อนทำลายความน่าเชื่อถือของ NPO หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานโดยชอบด้วยกฎหมายของ NPO

⁴ ไมนา คีไอ (Maina Kiai), รายงานของผู้อำนวยการพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิในเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบและการสมาคม, ยื่นต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, ย่อหน้า 65, U.N. Doc. A/HRC/20/27 (21 May 2012).

⁵ บันทึกการตีความข้อเสนอแนะ FATF ข้อที่ 8, ย่อหน้า 6. (b) (iv).

⁶ สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, บันทึกข้อมูลโดย ผู้อำนวยการพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิในเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบและการสมาคม ไมนา คีไอ (Maina Kiai), มาตรการควบคุมการรับเงินจากต่างชาติ 2553 และข้อบังคับว่าด้วยการรับเงินจากต่างชาติ 2554, เมษายน 2559, ย่อหน้า 68.

<https://www.ohchr.org/Documents/Issues/FAssociation/InfoNoteIndia.pdf>

ในกรณีที่รัฐบาลไทยตรวจพบว่าองค์กรบางแห่งอาจมีความเสี่ยงต่อการให้เงินสนับสนุนแก่ผู้ก่อการร้าย โดยจะต้องดำเนินไปพร้อมกันผ่านการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องจากภาคส่วน NPO นั้น รัฐบาลอาจกำหนดให้มีมาตรการควบคุมโดยเฉพาะเพื่อลดโอกาสของการจัดหาเงินทุนผิดกฎหมายที่อาจเกิดในองค์กรนั้น ๆ ภายใต้แนวทางของ FATF เช่น กำหนดมาตรการสอดส่องดูแลเพื่อลดโอกาสการนำส่งเงินผิดกฎหมายเข้าไปในองค์กรเหล่านั้น

6. **หลักการข้อที่ 6 – “การเก็บรักษารายการธุรกรรมอย่างน้อย 5 ปี และการเปิดเผยข้อมูล**
เนื่องจากไม่มีกฎหมายกำกับดูแลเรื่องดังกล่าว” การกำหนดให้ NPO มีนโยบายในการเก็บรักษาเอกสารทางการเงินและเอกสารที่ไม่ใช่ทางการเงินในระยะเวลาที่เหมาะสมนั้นอาจเป็นนโยบายที่สมเหตุสมผล อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวควรบังคับเฉพาะกับ NPO ซึ่งถูกตรวจพบว่ามีความเสี่ยงผ่านกระบวนการประเมินความเสี่ยงแล้วเท่านั้น

7. **หลักการข้อที่ 7 – “บทลงโทษที่มีประสิทธิผล ได้สัดส่วน และมีผลยับยั้งการกระทำผิด**
เนื่องจาก การลงโทษยังขาดในด้าน ประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และขาดประสิทธิภาพยับยั้งการกระทำผิดขององค์กรไม่แสวงหากำไร” แม้ในทางทฤษฎี แนวคิดเรื่องบทลงโทษที่มีประสิทธิผล ได้สัดส่วน และช่วยระงับการกระทำผิดนั้น เป็นเรื่องที่ดี สมเหตุสมผล แต่ร่างกฎหมายฉบับปัจจุบันกำหนดบทลงโทษทางอาญาที่สูงเกินไปและไม่ได้สัดส่วน อาทิ การกำหนดโทษจำคุกซึ่งเป็นการละเมิดบรรทัดฐานระหว่างประเทศอย่างชัดเจน แม้จะเป็นการสมเหตุสมผลที่กฎหมายมีการกำหนดบทลงโทษเฉพาะกับองค์กรไม่แสวงหากำไร เช่น การละเมิดการจัดทำรายงาน การมีค่าใช้จ่ายเกินอัตราตามกฎหมายภาษี การทุจริตเอื้อประโยชน์จากคนภายในองค์กร) การตัดสินลงโทษปรับหรือโทษอื่น ๆ ควรสามารถอุทธรณ์ต่อศาลได้ ด้วย นอกจากนี้ บทลงโทษเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้ายไม่ควรมุ่งเน้นบังคับเฉพาะกับภาคส่วน NPO เท่านั้น หรือมีขึ้นโดยอาศัยกฎหมายเกี่ยวกับ NPO แต่ควรจะบังคับใช้กับองค์กรภาคธุรกิจอื่น ๆ เช่นกัน

8. **หลักการข้อที่ 8 – “การให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างประเทศโดยองค์กรไม่แสวงหากำไร**
เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจเปิดเผยข้อมูลซึ่งองค์กรไม่แสวงหากำไรได้ให้ไว้กับหน่วยงานต่างประเทศ และไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการแบ่งปันข้อมูลไปยังต่างประเทศขององค์กรไม่แสวงหากำไร” เช่นเดียวกับหลักการหลายข้อที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ความกังวลเกี่ยวกับการที่ (NPO) อาจให้ข้อมูลแก่องค์กรต่างประเทศนั้นจะเป็นผลมาจากความไม่ไว้วางใจต่อภาคส่วนดังกล่าวและนำมาซึ่งการออกนโยบายสอดส่องควบคุมโดยเคร่งครัด เช่นเดียวกันกับกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน/การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นความลับของรัฐหรือขององค์กรใดๆไม่ควรบังคับใช้เฉพาะแก่กับ NPO แต่ควรเป็นกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปโดยครอบคลุมถึงองค์กรภาคธุรกิจเช่นกัน

เราขอให้รัฐบาลไทยพิจารณาตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติฯพร้อมกับหลักการทั้ง 8

ประการซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของข้อเสนอแนะของ FATF

ว่าด้วยการจัดการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย โดยเฉพาะภายใต้แนวทางการตีความข้อเสนอแนะที่ 8 และข้อเสนอแนะที่ 1 เราตระหนักว่ารัฐบาลไทยได้เปิดกว้างในการร่วมมือกับองค์กรในระดับระหว่างประเทศต่อร่างพระราชบัญญัติฯ และเราเชื่อว่าประเด็นต่างๆอาจได้รับการแก้ไขผ่านการร่วมมือกับ FATF หรือ APG

เพื่อสนับสนุนการตรากฎหมายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ

มาตรการใดๆควรจัดทำในแนวทางเดียวกันกับการประเมินบนฐานความเสี่ยงของ FATF

หลังผ่านการตรวจสอบความเสี่ยงโดยละเอียดและครอบคลุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของภาค NPO สอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ 8 และข้อเสนอแนะที่ 1 และมีส่วนร่วมโดยภาคประชาสังคมในไทยโดยมีองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนและด้านมนุษยธรรมเข้าร่วมด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ ที่นี้